

paa en stikkelig Maade kunde faae denne Bestemmelse ud af Verden.

Monrad: Jeg finder heller ikke, at der er saadant Væsentligt, der kan tale imod det stillede Ændringsforslag. Jeg troer imidlertid, at man har Uret i, naar man antager, at det er saa aldeles consequent, og at man ikke uden at gjøre stærkt Brud paa Consequentsen kunde lade være at stemme for det. Det forholder sig ikke saaledes med Bedtligeholdelsen af Heste, som det forholder sig med Bedtligeholdelsen af en Bygning, at naar man een gang har den, saa behøver man blot at vedligeholde den, og saa finder ingen ny Anskaffelse Sted. Det er vel sandt, at siden 1774, da fandt den første Anskaffelse, om jeg saa maa sige, Sted af Staten, men siden dengang er jo Hesteholdet blevet fornyet en Mængde Gange, og hver Gang at denne Anskaffelse har fundet Sted, har jo Bedkommende maatte udrede det, ligesom efter denne Anordnings § 13, at naar en ny Hest bliver ledig, da skal Districtet anskaffe den. Det er saaledes virkelig ikke Tilfældet, at der skulde være nogen saadan skrigende Inconsequents, naar man ikke stemte for dette Ændringsforslag, da senere hen, hver Gang en ny Anskaffelse af en Hest skal finde Sted, saa vil jo Districtet komme dertil. Jeg kan jo ikke negte, at jeg finder, at der hviler store Byrder paa Hartkornet, og det er rimelig, at man søger at gjøre denne Overgang saa lempelig som mulig; og da der er saa Mange af Thinget, som have udtalt sig for det, paa hvis Ord jeg lægger megen Vægt, saa skal jeg ikke for mit Bedkommende have Noget imod at stemme for det.

Tscherning: Jeg skulde være meget tilbøjelig til i een Retning at følge det ærede Medlem for Viborg Amts 4de District (Kampmann), nemlig, at forkaste hele Loven, og for at hjælpe ham dertil, vil jeg, om ikke af nogen anden Grund, stemme imod det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand fra Belle (Stoffeth), saa er der dog een, som stemmer med mig ved Forkastningen. Hvad der sidst er bleven sagt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de District (Monrad), var vistnok snildt, men neppe rigtigt. Naar det ærede Medlem sagde, at man skjøber ikke en Hest

som man kjøber et Huns, idet Hesten nemlig gaar tilgrunde, men Huset bliver staaende, maa jeg dertil bemærke, at Bedtligeholdelsen af Hesten vel medfører nye Udgifter, men Husets Bedtligeholdelse skaffer ogsaa nye Udgifter, og naar jeg kjøber Hesten under Omstændigheder som her, idet jeg kjøber den i Forbindelse med Paalæg paa visse Ydere, saa kjøber jeg en Hest for bestandigt. Det er det, som Staten har gjort med sine 36 Rbd., som forresten er, som de Herrer vide, 60 Rbd.; den har kjøbt en Hest, som nok er vel betalt med 60 Rbd. og Byrden paa det privilegerede Hartkorn, som her nu er Tale om at befrie det for, bestaar netop i at holde en Hest vedlige af den Besskaffenhed, som den oprindelige Hest var, og hvorfor Hartkornseierne ikke skulde have en Skilling mere. Hesten er Statens, og dersom vi ville gaar videre, og ikke indrømme, at den er Statens, men vi vilde holde os til Districtet, saa ere de nærværende 1728 Heste uden nogen videre anden Betaling de nye Fodredistricters Eiendom. Det er allerede en meget betydelig Binding for dem, der nu blive frie derfor, at de blive frie for at holde Hesten, men de skulle ikke have baade i Sæt og i Pose; det er mere end nok, naar de faae Lov til at overlevere Hesten til Districtet og for Fremtiden faae Districtet til at fodre den, istedetfor at fodre den selv. Den ærede Taler her i Nærheden af mig, som gjorde sig megen Umage for at forklare det hele Forhold, forklarede det meget rigtigt, idet han sagde, at der idelig og idelig er blevet givet Penge ud, for at fornye dette Hestehold, thi det er netop det, som er skeet; de, som holdt Hestene, skulde Staten for den Priis, den havde betalt, og for det Paalæg, den havde givet dem, i Forhold til andre dem skienkede Friheder at udrede disse 2, 3 eller 4 aarlige Udgifter, som vare paalagte dem, og, kort sagt, at fuldbyrde den Pligt, som de havde overtaget, for de Friheder, de nød. Naar man nu siger til Districtet: vi ville være frie, vi ville levere Eder en Hest, som vi ville have betalt, men hvori vi ligvidere de 36 Rbd., som det hver Gang det gælder om at vise, hvorledes den Sætning forholder sig, maa erindres, gælder 60 Rbd., saa mener jeg, her er saa megen